z těžkých černých mraků se stále sypal sníh a vánice sílí v poryvech ledových.

C G Dmi G

Z chýší dřevo mizí a mouky ubývá, do sýpek se raději už nikdo nedívá,

C G Dmi G

zvěř z okolních lesů nám stála u dveří a hladoví ptáci přilétli za zvěří a stále

Ami
blíž.

2. Jednoho dne večer, to už jsem skoro spal,

My čekali jaro a zatím přišel mráz, tak strašlivou zimu nezažil nikdo z nás,

Ami

G

C

já do města bych zašel, doktor snad poradí."
Půjčil jsem mu koně a když sedlo zapínal,

když vystrašený soused na okno zaklepal:

"Můj synek doma leží, v horečkách vyvádí,

dříve, než se rozjel, jsem ho ještě varoval:

- "Nejezdi naší zkratkou, je tam příkrej sráz a v týhletý bouři tam snadno zlámeš vaz, tak neriskuj!"
- trvalo to dlouho, než se vítr utišil,

na tu hroznou chvíli, když kůň se vrátil sám,

3. Na to strašné ráno dnes nerad vzpomínám,

na sněhové pláně si každý pospíšil.

kterým bych v té bouři nejel ani sám,

Jeli jsme tou zkratkou až k místu, které znám,

a pak ho někdo spatřil, jak tam leží pod srázem,

krev nám tuhla v žilách nad tím obrazem, já klobouk sňal.

Někdy ten, kdo spěchá, se domů nevrací...